

Kod modułu	M_WE_SEM9 DIET
Kierunek lub kierunki studiów	weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Dietetyka weterynaryjna Veterinary dietetics
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	2 (1,2/0,8)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr n. wet. Beata Abramowicz
Jednostka oferująca moduł	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy z zasad postępowania dietetycznego zwierząt chorych, doboru odpowiedniej karmy wspomagającej leczenie farmakologiczne, a także karmienie odpowiednio dobraną dietą przez całe życie.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Ogólne zasady żywienia chorych zwierząt; Dobór odpowiednich składników pokarmowych, jako diety wspomagającej leczenie farmakologiczne; Zasady żywienia w poszczególnych chorobach układowych; ogólne zasady doboru karm dietetycznych w okresach rekonwalescencji; Przymusowe i sztuczne żywienie zwierząt chorych w przypadkach braku możliwości lub utrudnionego pobierania pokarmu. Układanie dawek pokarmowych w najczęściej występujący schorzeniach (np. układu pokarmowego, oddechowego, krążenia, chorób urologicznych, układu nerwowego); dobór diet leczniczych w najczęściej występujących chorobach u psów, kotów, koni, zwierząt gospodarskich, oraz zastosowanie żywienia dietetycznego w okresie rekonwalescencji u zwierząt.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. L. Lewandowski, M. Lewicka, P. Janowicz: Zarys dietetyki weterynaryjnej. Wydawnictwo Akademii Rolniczej we Wrocławiu 2000. 2. Dostępne czasopisma o tematyce weterynaryjnej i żywieniu weterynaryjnym
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, dyskusja ze studentami, ćwiczenia praktyczne, konsultacje, egzamin

Kod modułu	M_WE_SEM9 CHP 1
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Choroby ptaków 1 Diseases of birds 1
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	4 (2,76/1,23)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Agnieszka Marek

Jednostka oferująca moduł	Zakład Prewencji Weterynaryjnej i Chorób Ptaków
Cel modułu	Zapoznanie studentów z etiologią, patogenezą, diagnostyką i terapią chorób zakaźnych, inwazyjnych, zatruc oraz niedoborowych występujących u ptaków, zasadami postępowania przy chorobach ptaków podlegających urzędowemu zwalczaniu w krajach Unii Europejskiej. Zasadami profilaktyki nieswoistej i swoistej chorób drobiu.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Choroby ptaków: - anatomia, fizjologia, warunki utrzymania poszczególnych gatunków ptaków zaliczanych do drobiu - fizjologia i patologia łęgów - profilaktyka swoista – programy szczepień, rodzaje szczepionek stosowanych w drobiarstwie i stosowane techniki szczepień - profilaktyka nieswoista chorób drobiu – bioasekuracja stad - wpływ sposobu żywienia i utrzymania na stan zdrowotny ptaków oraz choroby wynikające z niewłaściwego utrzymania ptaków - czynniki genetyczne mające wpływ na stan zdrowotny ptaków - czynniki wirusowe, bakteryjne, pasożytnicze stanowiące zagrożenie w patologii drobiu – omówienie poszczególnych jednostek chorobowych z uwzględnieniem etiologii, przebiegu choroby, objawów klinicznych oraz zmian anatomopatologicznych - metody leczenia chorób ptaków oraz stosowane środki lecznicze - procedury diagnostyczne stosowane w rozpoznawaniu chorób ptaków - akty prawne dotyczące zwalczania chorób zakaźnych drobiu
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Mazurkiewicz M, Wieliczko A- praca zbiorowa: Choroby drobiu. UWP Wrocław 2019. 2. Pattison M., McMullin P., Bradbury J.M., Alexander D.: Choroby drobiu pod redakcją Aliny Wieliczko. ELSEVIER, Wrocław 3. Swayne D.E. Diseases of poultry 13th edition. American Association of Avian Pathology, 2016. 4. Siba K. Samal. Avian Virology: Current Research and Future Trends, ISBN: 978-1-912530-10-6 5. Samanta, Indranil, Bandyopadhyay, Samiran. Pet bird diseases and care. Springer, ISBN 978-981-10-3673-6
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, prezentacje multimedialne, filmy, praktyczne doskonalenie techniki wykonywania badań klinicznych oraz anatomopatologicznych, diagnostyka laboratoryjna inwazji pasożytniczych oraz zakażeń bakteryjnych, dyskusja, raport z ćwiczeń laboratoryjnych.

Kod modułu	M_WE_SEM 9 PREW 1
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Prewencja weterynaryjna 1 Veterinary prevention 1
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1/1)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Renata Urban-Chmieli

Jednostka oferująca przedmiot	Instytut Biologicznych Podstaw Chorób Zwierząt Zakład Prewencji Weterynaryjnej i Chorób Ptaków
Cel modułu	Kształcenie ma na celu zdobycie umiejętności pozwalających na: ocenę zdrowia zróżnicowanych gatunkowo i produkcyjnie populacji zwierząt, w oparciu o wskaźniki epidemiologiczne i produkcyjne. Ocenę znaczenia czynników środowiska w kształtowaniu zdrowia, w tym umiejętność identyfikacji i eliminacji czynników szkodliwych dla zwierząt. Planowanie i prowadzenie działań zmierzających do zwalczania zagrożeń i poprawy zdrowia i produktywności stada. Samodzielne przygotowywanie programów profilaktyki oraz eliminowanie zagrożeń czynnikami fizycznymi, chemicznymi i biologicznymi dla populacji zwierząt. Ocenę skuteczności prowadzonych programów profilaktycznych.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Główne przyczyny strat ekonomicznych w poszczególnych sektorach produkcji zwierzęcej. Charakterystyka środowiska hodowlanego; Wpływ środowiska na powstawanie chorób; Podstawowe informacje o mikroklimacie budynków (temperatura, wilgotność, ochładzanie, ruch powietrza, zapylenie, mikroflora, domieszki gazowe, oświetlenie. Techniki wykonywania pomiarów; Ocena ryzyka powodowanego zanieczyszczeniem powietrza. Profilaktyka chorób zakaźnych. Sanitarna ochrona granic: międzynarodowe i krajowe przepisy sanitarne dotyczące chorób zakaźnych, obowiązujące i zalecane szczepienia ochronne - zapobieganie na poziomie globalnym, wspólnot, unii, - poziom krajowy, struktur lokalnych i jednostek produkcji zwierzęcej. Zasady konstruowania programów profilaktycznych.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Pejsak Z. Ochrona zdrowia świń (2007) 2. Kołacz R., Dobrzański Z.: Higiena i dobrostan zwierząt gospodarskich (2006) 3. Pejsak Z. Środowisko, profilaktyka i terapia chorób świń (2000) 4. Rokicki E., Kolbuszewski T.: Higiena Zwierząt (1996) 5. Tymczyna L., Chmielowiec-Korzeniowska A.: Higiena środowiska zwierząt hodowlanych (2003) 6. Lutnicki K., Sobiech P., Kurek Ł., Marczuk J. Choroby metaboliczne i niedobory mineralne u krów mlecznych. Elamed, Katowice 2017r. 7. Philpot W.N, Nickerson S.C., Malinowski E. Zwyciężyć w walce z mastitis. Westfalia Polska 8. Radostits O.M., Herd Health Saunders Company, 2001 9. Mordak R., Monitorowanie problemów zdrowotnych stad bydła. MedPharm Polska, 2008. 10. Current Veterinary Therapy sections, 2011-2015. 11. Kośla T. Metodyka badań z Higieny Zwierząt i Prewencji Weterynaryjnej. Wyd. SGGW, 2011 12. Artykuły zamieszczone w Życiu wet., Medycynie wet. oraz innych czasopismach branżowych.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, ćwiczenia audytorijne, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia terenowe,

Kod modułu	M_WE_SEM9 HPPZ 1
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Higiena produktów pochodzenia zwierzęcego 1 Food hygiene of animal origin 1
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie

Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	4 (2,6/1,4)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Krzysztof Szkucik – prof. dr hab.
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Higieny Żywności Zwierzęcego Pochodzenia
Cel modułu	Opanowanie przez studentów wiedzy i umiejętności w zakresie jakości zdrowotnej żywności pochodzenia zwierzęcego, ze szczególnym uwzględnieniem: a) zasad badania organoleptycznego, chemicznego i mikrobiologicznego, b) szczegółowych wymagań dla produktów mięsnych, c) funkcjonowania systemu HACCAP w technologii przetwórstwa mięsa i przechowywania produktów pochodzenia zwierzęcego, d) wykonywania przez Inspekcję Weterynaryjną nadzoru nad produkcją żywności zwierzęcego pochodzenia
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Istotą modułu kształcenia „Higiena produktów pochodzenia zwierzęcego” jest zapoznanie studentów z: a) metodami badań żywności zwierzęcego pochodzenia, b) zasadami wykonywania urzędowego nadzoru nad produkcją żywności pochodzenia zwierzęcego, c) zagrożeniami dla zdrowia i życia człowieka związanymi z wytwarzaniem, przechowywaniem i dystrybucją produktów zwierzęcego pochodzenia.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Kołożyn-Krajewska D. (red). - Higiena produkcji żywności. Wyd. SGGW, Warszawa 2007 2. Prost E.K. - Zwierzęta rzeźne i mięso – ocena i higiena LTN, Lublin2006 3. Żakowska Z., Stoińska H. (red). - Mikrobiologia i higiena w przemyśle spożywczym Wyd. P.Ł. Łódź 2000 4. Kowalczyk S. (red).Bezpieczeństwo żywności w erze globalizacji Wyd. SGH, Warszawa 2009 5. Rajchert D. Nowak D. (red). - Jakość i bezpieczeństwo żywności. Wyd. SGGW, Warszawa 2006 6. Kołożyn-Krajewska D., Sikora T.: Zarządzanie bezpieczeństwem żywności Wyd. C.H. Beck Warszawa 2010 7. Baryłko-Pikielna N., Matuszewska I.: Sensoryczne badanie żywności. Wyd. Nauk. PTTŻ, Kraków 2009 9. Wybrane akty prawne dostępne w witrynach internetowych: wetgiw.gov.pl , isap.sejm.gov.pl , www.eur-lex.europa.eu 10. Wybrane PN i normy ISO
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne

Kod modułu	M_WE_SEM9 WET SĄD
Kierunek lub kierunki studiów	weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Weterynaria Sądowa Forensic Veterinary Medicine
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe / niekontaktowe	1 (0,67/0,33)

Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Piotr Listos dr hab. n. wet. dr n. prawnych
Jednostka oferująca przedmiot	Zakład Patomorfologii i Weterynarii Sądowej
Cel modułu	Opanowanie podstawowych terminów prawniczych oraz umiejętności wykonywania ekspertyz i sporządzania na ich podstawie pisemnych lub ustnych opinii sądowo-weterynaryjnych w szczególności dla potrzeb organów wymiaru sprawiedliwości, organów administracji państwowej oraz osób prywatnych.
Treść modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Weterynaria sądowa: rola weterynarii sądowej w dążeniu do wykrycia prawdy materialnej oraz w służbie ochrony praworządności, rola lekarza weterynarii jako osoby posiadającej wiadomości specjalistyczne – biegły sądowy, ogólny zarys terminologii prawniczej, odpowiedzialność lekarza weterynarii za błędy w sztuce, ustalanie przyczyny śmierci zwierząt – sądowa ekspertyza lekarsko-weterynaryjna, sporządzanie pisemnych oraz wydawanie ustnych opinii lekarsko-weterynaryjnych w oparciu o plany badania różnych gatunków zwierząt, badanie sekcyjne zwierząt dla celów sądowych ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmu działania różnego rodzaju urazów na ustrój zwierzęcy oraz omówieniem dynamiki zmian parametrów oznak śmierci,
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Marcinkowski T.: „Medycyna sądowa dla prawników”, Wyd. Prawnicze, Warszawa 1993, 2. Michalski Z.: „Weterynaria Sądowa”, Wyd. AR Wrocław, 1993, 3. Szarek J.: „Lekarz weterynarii jako biegły”, Wyd. UWM, 2005, 4. Szarek J.: „Ćwiczenia z weterynarii sądowej” ,bieżące czasopisma (Archiwum Medycyny Sądowej i Kryminologii, Medycyna Weterynaryjna, Weterynaria w Praktyce, Życie Weterynaryjne, Magazyn Weterynaryjny.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, pisemne sporządzanie raz omawianie opinii weterynaryjnych, sekcja zwłok zwierzęcia na podstawie wydanego przez organ procesowy postanowienia o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego, omawianie problematyki wynikającej z opiniowania sądowo-weterynaryjnego w szczególności dla potrzeb organów procesowych.

Numer Modułu	M_WE_SEM9 ANDR
Kierunek lub kierunki studiów	weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Andrologia i unasiennianie zwierząt Andrology and Artificial Insemination
Język wykładowy	J.polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	2 (1,6/0,4)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Leszek Krakowski prof. dr hab.
Jednostka oferująca moduł	Zakład Andrologii i Biotechnologii Katedry i Kliniki Rozrodu Zwierząt Wydz. Med. Wet. UP w Lublinie
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z fizjologicznymi i patologicznymi aspektami funkcjonowania układu rozrodczego samców i interakcji z innymi układami. Umiejętnością ich oceniania i w razie potrzeby leczenia. Zapoznanie studentów z nowoczesnymi

	biotechnikami stosowanymi w rozrodzie zwierząt i obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa krajowego i UE.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	<p>Treści wykładów: dotyczą regulacji hormonalnej układu rozrodczego samca, zaburzeń w budowie plemników i składzie plazmy nasienia w aspekcie zaburzeń kinetyki ruchu plemników i utraty zdolności do zapłodnienia, z uwzględnieniem różnic gatunkowych; organizacji krycia naturalnego i unasienniania w Polsce zwierząt gospodarskich oraz dyrektyw UE w tym zakresie; chorób wrodzonych i nabytych układu rozrodczego samców zwierząt gospodarskich oraz użytkowych i towarzyszących i ich leczenia; regulacji prawnych dotyczących produkcji, obróbki, przechowywania i dystrybucji nasienia w Polsce, w UE i w krajach poza UE- wykład zamawiany.</p> <p>Treści ćwiczeń: budowa układu rozrodczego samców ((wyizolowane narządy) i kliniczne aspekty różnic w ich budowie u poszczególnych gatunków, pobieranie i ocena makroskopowa i mikroskopowa nasienia, badanie andrologiczne samców (specjalistyczne badanie kliniczne układu rozrodczego samca, badanie <i>per rectum</i> i USG dod. gruczołów płciowych, pobieranie wyłuczyn z worka napletkowego od buhaja, określanie optymalnego momentu do krycia czy inseminacji u samic zwierząt użytkowych, unasiennianie samic zwierząt gospodarskich i suk, rozrzedzalniki i metody konfekcjonowania a następnie przechowywania nasienia w postaci płynnej i zamrożone w niskich temperaturach, embriotransfer (metody superowulacji), techniki inseminacji.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bielański W. Rozród zwierząt. PWRiL, Warszawa 1979. 2. Dubiel A.(red) Rozród psów. Wyd. AR we Wrocławiu 2004. 3. Kosiniak-Kamysz K., Wierzbowski S. Rozród koni. Drukrol w Krakowie 2003/2004. 4. Tischner M. Weterynaryjne i hodowlane aspekty Rozrodu koni. Ogier. Drukrol w Krakowie. 2010. 5. Wierzbowski S. (red) Andrologia, Wyd. Platan w Krakowie 1996. 6. Zduńczyk S., Janowski T. Zaburzenia Rozrodu psów. Wyd. UW-M w Olsztynie, 2010. 7. Strzeżek J. Biologia Rozrodu Zwierząt. T.II. Biologiczne uwarunkowania wartości rozplodowej Samca. Wyd. UW-M w Olsztynie 2007. 8. Bielański A., Tischner M. Biotechnologia Rozrodu zwierząt udomowionych. Drukrol w Krakowie, 2000.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Podczas realizacji przedmiotu stosowane są następujące metody dydaktyczne: wykłady, ćwiczenia (prezentacje multimedialne), ćwiczenia praktyczne w terenie i w laboratorium, demonstracje, dyskusja.

Kod modułu	M_WE_SEM9 CHPK 1
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia	Choroby psów i kotów. Blok 1
	Diseases of dogs and cats. Block 1
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V

Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	6 (4/2)
Nazwisko i imię osoby odpowiedzialnej - stopień naukowy	prof. dr hab. Stanisław Winiarczyk
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt, Zakład Chorób Wewnętrznych Zwierząt Towarzyszących
Cel modułu	Opanowanie wiedzy i umiejętności z zakresu chorób układu oddechowego i krążenia oraz chorób krwi u psów i kotów. Poznanie podstawowych zasad diagnostyki i postępowania chirurgicznego w leczeniu chorób chirurgicznych psów i kotów.
Treści modułu kształcenia – zwięzły opis ok. 100 słów.	Etiopatogeneza, symptomatologia, diagnostyka różnicowa, leczenie i profilaktyka chorób układu oddechowego, układu krążenia, układu krwiotwórczego i krwi u psów i kotów. Patologia szczegółowa, diagnostyka laboratoryjna i instrumentalna oraz terapia stanów patologicznych, w tym niektórych chorób nowotworowych. Zasady postępowania chirurgicznego w przypadkach ran, chorób chirurgicznych: jamy ustnej, ślinianek, przewodu pokarmowego, układu moczowego, oddechowego, krwionośnego, narządu ruchu, chorób nowotworowych, trzebień samców oraz chirurgii plastycznej. Różnicowa diagnostyka obrazowa wybranych chorób chirurgicznych.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Neiger R.: Diagnostyka różnicowa w chorobach wewnętrznych psów i kotów. Od objawu do rozpoznania; Elsevier 2011 2. Nelson R.W., Couto C.G.: Choroby wewnętrzne małych zwierząt, tom I, II, III.; Edra Urban & Partner 2016 3. Taylor S.M.: Zabiegi diagnostyczne i lecznicze u psów i kotów. Edra Urban & Partner 2019 4. Fosum T. W.: Chirurgia małych zwierząt, tom I i II. Elsevier 2009. 5. Żakiewicz M.: Chirurgia małych zwierząt. PWRiL Warszawa 1984 6. Schebitz H., Brass W.: Techniki operacyjne u psów i kotów; Galaktyka 2010 7. Fachowe piśmiennictwo weterynaryjne, zagraniczne i krajowe.
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Wykłady, prezentacje multimedialne, ćwiczenia praktyczne na pacjentach klinicznych, laboratoryjne, terenowe, prezentowanie konkretnych przypadków chorobowych, dyskusja, staż kliniczny, przygotowanie historii choroby, przygotowanie do zaliczeń.

Kod modułu	M_WE SEM9 CHZG2
Kierunek lub kierunki studiów	weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Choroby zwierząt gospodarskich– Blok II Diseases of farm animals. Block II
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie

Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	11 pkt. (6/5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Krzysztof Lutnicki
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra i Klinika Rozrodu Zwierząt, Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt, Katedra Epizootologii i Klinika Chorób Zakaźnych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów ze specyfiką rozrodu zwierząt gospodarskich, diagnostyką i leczeniem zaburzeń płodności oraz zapoznanie z chorobami zwierząt gospodarskich w zakresie chirurgii, ortopedii, okulistyki, stomatologii i chorób zakaźnych.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	<p>Treści wykładów i ćwiczeń z przedmiotu Choroby zwierząt gospodarskich –BlokII dotyczą: Regulacji neurohormonalnej cyklu rujowego, ciąży i laktacji i związane z tym zaburzenia(patologia jajników i stany zapalne macicy). Rozwoju i rozpoznawania ciąży, z uwzględnieniem fizjologii i patologii ciąży oraz zaburzeń okresu poporodowego. Postępowania z noworodkiem i ocena stanu zdrowia w okresie neonatalnym i postnatalnym. Stosowanie wybranych metod biotechnicznych w rozrodcie.</p> <p>Klinicznego badania układu rozrodczego zwierząt gospodarskich, diagnostyki , rozwiązywanie ciężkich porodów, leczenia uszkodzeń poporodowych. Hormonalne sterowanie cykliczną aktywnością płciową. Przygotowanie nasienia i wykonanie sztucznej inseminacji oraz diagnostyka ciąży i postępowanie w przypadku ciąży bliźniaczej. Znajomości sposobów postępowania w przypadkach występowania chorób zębów i przyzębia, chorób okulistycznych oraz chorób krtani i tchawicy, operacyjnego leczenia przewodu pokarmowego operacyjnego leczenia przepuklin, trzebień, wnętrostwa, kamicy pęcherza moczowego, endoskopii górnych dróg oddechowych, leczenie ran powłoki skórnej wspólnej, rozpoznawania i leczenia różnych typów kulawizn. Obejmuje etiologię, epidemiologię, patogenezę, objawy kliniczne, zmiany anatomopatologiczne, rozpoznawanie, rozpoznanie różnicowe, leczenie, profilaktykę i zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt gospodarskich.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bielański W.: Rozród zwierząt, Warszawa, PWRiL 1979 2. Bielański A., Tischner M.: Biotechnologia rozrodu zwierząt gospodarskich, Kraków, Universitas 1993. 3. Baier W., Schaez F.: Położnictwo weterynaryjne, Warszawa, PWRiL 1976 4. Busch W., Schulz J.: Geburtshilfe bei Haustieren, Gustav Fischer Verlag Jena Stuttgart 1993 5. Kurek C, Rutkowiak B.: Schorzenia wymienia krów”, Warszawa, PWRiL 1971 6. Pejsak Z.: Ochrona zdrowia świń, Poznań, PWR 2007 7. Pineda M.H.: Veterinary endocrinology and reproduction, Iowa, State Press 2003 8. Sandholm M., Honkanen-Buzalski T., Pyörälä S.: The bovine udder and mastitis, Helsinki, University of Helsinki 1995 9. Zwierzchowski L., Jaszczak K., Modliński J.A.: Biotechnologia Zwierząt, Warszawa, PWN 1997 10. Gerrit Dirksen, Hans-Dieter Gründer z Giessen i Matthaeus Stöber: Choroby wewnętrzne i chirurgia bydła. Galaktyka 2011.

	<p>11. Scott W. Danny; Atlas chorób skóry zwierząt gospodarskich Galaktyka 2010.</p> <p>12. Mordak R. Monitorowanie problemów zdrowotnych stad bydła Med. Pharm Polska</p> <p>13. Blowey R., Weaver A.: Atlas Chorób bydła , Urban & Partner</p> <p>14. Divers T, Peek T.: Choroby bydła mlecznego, Elsevier</p> <p>15. Aktualne czasopisma zawodowe</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Podczas realizacji przedmiotu stosowane są następujące metody dydaktyczne: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, laboratoryjne, terenowe i pokazy praktyczne.